

MÁRTON LÁSZLÓ

Szabadságunk, nyersen

(EGY KÉSZÜLŐ REGÉNYBŐL)

Ha a most beköszöntő 1945-ös év számjegyeit összeadjuk, 19-et kapunk eredmény gyanánt. Léha és cinikus magyarázat volna ebből arra következtetnünk, hogy „az egyik tizenkilenc, a másik egy híján húsz”, mármint az egyik megszálló hatalmat követő másik. Ugyanígy azzal a mondókéval sem érthetünk egyet, amely a rövidesen szovjet kézre kerülő Budapesten és az 1938 előtti formáját fokozatosan visszanyerő Csonka-Magyarország nyugati területein fog felhangzani a következő hónapok során: „Jobb volt tavaly, nem volt davaj!”

Egyrészt a mi kis köztársaságunk területén, valamint Állóvíz megyében és a szomszédos megyékben már a tavalyi, 1944-es év utolsó három hónapjában is gyakran elhangzott a „davaj” szó, mutatva szó és cselekedet egységét.

Másrészt azt is észben kell tartanunk, hogy az idő múlása minden évvel, minden órával és pillanattal közelebb visz a kommunizmus megvalósulásához és a mi kis köztársaságunk tökéletes állammá válásához, márpedig a nagyobb tökéletesség jobb a kisebbnél, így tehát azért sem lehetett jobb tavaly, mert jóság vagy rosszaság tekintetében nincs is mihez hasonlítanunk a tavalyi évet.

Ugyanakkor azt se gondolja senki, hogy a 19-es szám a Tanácsköztársaság újjáéledését ígéri. Negyvenöt nem egyenlő tizenkilencel! Huszonhat évvel ezelőtt mindössze huszonkilenc napig állt fenn a proletárhatalom Hömpölyzug területén, most viszont hosszú távra szól a néptől jövő megbízatás, és ennek mindennél erősebb garanciája a Polkovnyik elvtárs által képviselt szovjet Vörös Hadsereg! Huszonhat évvel ezelőtt a proletárhatalmat elsöpörte az előrenyomuló királyi román haderő, így az akkori földműves- és katonatanács nemhogy a földkérdést általában, de még a Báldogos-dűlő hovatarozását sem tudta rendezni. Mi azonban most, 45 elején, ellentétben 19-cel, a Hömpölyzugi Nemzeti Bizottság ülésein hosszú távú terveket dolgozunk ki államunk jövőjére nézve, és ezeket sorra meg is valósítjuk!

Hogy csak a fontosabbakat említsem, Suszter elvtárs kimunkálta Hömpölyzug iparosításának gyorsított ütemtervét. Varga elvtárs, konzultálva egyrészt Csipkár polgárőrrel, másrészt a földrajzban is járatos Esztrág tanár úrral, kiszámította, mennyi elektromos áramot termelhetnének azzal a hővel, amelyet a földkéreg alatti megolvadt kőzet szolgáltatna, amennyiben a Csótlapos nevű mélyedésben a szovjet tudomány és technika segítségére támaszkodva, lefúrnánk odáig. Zsindely elvtárs, Mátrai személyi titkára konzultálva egyrészt a sérüléseiből felgyógyult Najmánál,

másrészt Mariska néniével, a Demokratikus Nőszövetség elnökével, megtervezte azt a hatszázötven kilométer hosszú és tíz kilométer széles korridort, amely Erdély déli részén keresztül vezetve, összekötné Hömpölyzugot Foksánnal és rajta keresztül a Szovjetunióval.

Ezen a korridoron lehetne a háború hátralevő heteiben és hónapjaiban Hömpölyöntúlról a Szovjetunióba szállítani a munkaképes német hadifoglyokat, illetve a transzhömpölyzugi magyar nép által a szovjet népnek ajándékozandó vágómarhák ezreit, tízezreit; valamint a Szovjetunióból Hömpölyzugba azokat az előre gyártott beton építőelemeket, amelyekből városunkban harminc év múlva, húsz év múlva a kommunista jövő gigantikus lakótelepei épülnek majd.

Kidolgoztunk egy tervet arra is, hogy a szovjet házgyári betonpanelekból húsz év múlva, tíz év múlva, de talán már idén, 1945-ben felépítendő lakótelepeinkhez földalatti vasutat létesítünk, amelynek közvetlen csatlakozása lesz a nemrég átadott moszkvai metróhoz, amelyről Tunnyelvihodovszkij főtörzsőrmester számolt be Zsindely elvtársnak a szemtanú hitelességével. A szovjet tiszthelyettestől kapott megbízható értesülések, valamint a Tudásszomj utcai elemi népiskolában található földgömb alapján Zsindely elvtárs kiszámította, hogy a hömpölyzugi földalatti vasútnak, miután áthalad a Kárpátok alatt, lesz egy leágazása Kijevbe, továbbá a foksányi gyűjtőtáborba is.

Zsindely elvtársat kevésbé zavarja, vagy talán nem is tud róla, hogy Foksány a Román Királyság területén fekszik, és meglehetősen távol esik a szovjet határtól. Amikor Najmán erről röviden tájékoztatta, Zsindely elvtárs a rá jellemző optimizmussal úgy vélekedett: ha minden kötél szakad, jó száz kilométerrel tovább építjük a tíz kilométer széles korridort, amely szovjet-hömpölyzugi közös terület lesz, nemzetközi felhatalmazással. Vagy esetleg, a történelem felismert kényszerűségének nyomására, meg fog szűnni Romániában a királyság mint elavult államforma.

Úgy hallottam, hogy Zsindely elvtárs a legnagyobb titokban Zazárral is konzultált, akinek személyes tapasztalatai vannak a foksányi gyűjtőtáborról, amelynek barakkjait és bunkereit – úgy hallottuk – még a németek építették, persze nem a saját katonáik és polgári lakosaik számára. Ám hogy Zazár e tapasztalatait miként osztotta meg Zsindely elvtárssal, azt nehezen tudom elképzelni, mert a külföldön töltött időszak során olyan hadi és egyéb titkok birtokába juthatott, amelyek súlya alatt elveszítette a beszéd képességét, megnémult.

*

Természetesen nemcsak a Hömpölyzugi Nemzeti Bizottság dolgozta ki széleskörű együttműködésen alapuló, előremutató terveit, amelyeket a Végrehajtó Tanács egy vagy kettő, legfeljebb három tartózkodással elfogadott, a Demokratikus Nőszövetség pedig részletekbe menően áttekintett, mindannyiszor élve egyetértési jogával.

Nemcsak, nem bizony. Mert például a helybeli reakció is fonja, szövi, sőt kovácsolja terveit. Csamcsula például úgy hálálja meg Mátrai nagylelkűségét, miután Mátrai kiengedte őt a városháza alagsorában létesített fogdából, hogy nagy betűkkel

kiírja: „Órajavitást vállalok!!!”, három felkiáltójellel. Mi egyebet jelenthet vagy jelképezhet ez a három függőleges írásjel, mint azt, hogy: „Eljön az én időm, nektek pedig üt az órátok, és a ti perceitek meg vannak számlálva”?

Cziblesz ezzel szemben „dudvafürdő” nyitására kér engedélyt, azzal a megoklással, hogy az istállótrágya a beléje nyakig merülő emberi testből kiszívja mind a sárvizet, mind a szőrférgeket, és amikor Mátrai, elnöki jogköréből adódóan, azzal az indoklással utasítja el Cziblesz kérvényét, hogy városunkban jelenleg található istállótrágya másmilyen célra van előirányozva, és dudvafürdő üzemeltetését egyelőre nem tervezzük, Cziblesz azzal az igencsak átlátszó magyarázkodással hozakodik elő a fellebbezésben, amelyet Mátrai természetesen szintén el fog utasítani, hogy ő nem is a Hömpölyzugban ritkasággá vált szarvasmarhák és lovak ürülékére alapozva hozná létre a dudvafürdőt, hanem közönséges, friss emberi széket használna fel, amelyből szinte korlátlan mennyiség áll rendelkezésre. A karon ülő csecsemő is könnyen átláthatja, mire próbál Cziblesz a maga sunyi módján célozgatni ezzel a dudvafürdővel: nyilvánvalóan arra, amire mindig is gondolnak a Cziblesz-féle dudvák és gazok, hogy a kommunizmus építése közben az ember nyakig merül a szarba!

Hasonlóképpen értékelhetjük Slimbarszkinak és Korcsognak azt a próbálkozását, hogy döglött malacból szappant főznek, és ezt a hírt, mint afféle suttogó propagandát, házról házra járva terjesztik! Először is, a mi kis köztársaságunk a függetlenség útját járva már a kommunizmus építésére készülődik. Ahol pedig épül a kommunizmus, ott semmiféle malac nem döglök meg, vagy ha mégis, akkor az a reakciós erők aknamunkájának köszönhető. A reakciót pedig még szappan formájában sem támogatjuk! Másodszor pedig, Slimbarszki és Korcsog suttogó propagandája azt az átmeneti jelenséget próbálja felnagyítani, mintegy bolhából csinálva elefántot, hogy városunkban jelenleg hiánycikk a szappan, és a tisztálkodás kultúrája az egészséges leegyszerűsödés tüneteit mutatja.

Igaz is: a dudvafürdő betiltását leghelyesebb a szappanellátás akadozásával indokolni, mert akármilyen eredményes volna is a dudvafürdő, utána mégiscsak mosakodni kellene, méghozzá nem is akármivel, hanem szappannal. A szappanfőzés betiltását viszont vagy a szükséglet visszaszorulásával, vagy az alapanyag életben maradásával és tervszerű hizlalásával, vagy a szappancsempészet elleni küzdelemmel indokolhatjuk. Vagy akár hagyhatjuk indoklás nélkül is.

*

A hömpölyzug-csicsorpusztai gépállomáson 1952. januárban ki fogják javítani a traktorok felét, februárban a harmadát, márciusra 11 javításra váró munkagép fog maradni. Hány traktor fog tartozni 1952 első negyedévében a hömpölyzug-csicsorpusztai gépállomáshoz?

A hömpölyzugi Vörös Meteor iskola 7. b osztályának 3 órse az 1962/63-as tanévben 550 kilogramm fémhulladékot fog gyűjteni. A Vörös Zászló órs 33 kilogrammal kevesebbet, a Vörös Október órs pedig 121 kilogrammal többet gyűjt majd,

mint a Vörös Csillag ős. Mennyi lesz az 1962/63-as gyűjtési eredmény a három ősre külön-külön lebontva?

A Vörös Vasborona Kolhoz tehergépkocsija 1972. szeptemberben a tagok által a mi kis köztársaságunknak lekötött sertésállomány részére árpát és kukoricát fog szállítani, összesen 36 métermázsát, 751 rubel 20 kopejka értékben. Az árpából 23 rubel 20 kopejkába, a kukoricából 19 rubel 70 kopejkába fog 1972-ben egy métermázsa kerülni. Hány métermázsa árpa és hány métermázsa kukorica fogja a Vörös Hömpölyzug Kolhoz tehergépkocsiján szállítás tárgyát képezni?

A Vörös Terror Állami Gazdaság tehergépkocsija 1951. decemberben a Szabadságvédelmi Parancsnokság munkatársait fogja terepre szállítani a köztársaságunk területén zajló termelési szabotázsakciók, terményrejtegetések és feketevágások leleplezése végett. A tehergépkocsin másfélszer annyi főhadnagy fog utazni, mint ahány százados. Ezek együttesen éppen annyian lesznek, mint ahány törzsőrmester. Ha viszont a teherautón utazó szakaszvezetők számából kettőt kivonunk, megkapjuk az őrmesterek és törzsőrmesterek számának kétszeresét. Az őrmesterek száma 4. Hány szabadságvédelmis fog a tehergépkocsin tartózkodni, ha a tisztek géppisztollyal és revolverrel, a többiek pedig csak géppisztollyal lesznek felfegyverzve, és összesen 47 lőfegyver lesz a tehergépkocsin?

A hömpölyzugi Vörös Futószalag Konzervgyár 1969 I. félévében 39.698 mázsa főzelékfélét fog tartósítani. Ez az 1968-as első félév 174 százaléka lesz. Mennyi lesz 1968 I. félév termelése? Hány mázsát fog kitenni a növekedés?

1988. december 31-én a Hömpölyzugi Köztársaság területén 6.238 darab, Szovjet-Közép-Ázsiából behozott, a hagyományos birkánál szívósabb és igénytelenebb szajgaantilop lesz. Ebből 4.119 lesz a Vörös Vasborona Kolhoz, 2.118 pedig a Vörös Terror Állami Gazdaság tulajdonában. Hány szajgaantilop lesz 1988 végén magántermelők birtokában?

1979-ben 24.000 szál szegfű vagy begónia gépesített leszedéséért 1,25 munkaegység fog járni. Hány munkaegységet kapnánk 156.000 szál szegfű vagy begónia gépesített leszedéséért? Hány szál szegfűt vagy begóniát fog Esztike kolhoztag gépesített eljárással leszedni percenként, ha 8 óra alatt le fog szedni 24.830 szálát?

Hány rubel hány kopejka lesz 2013-ban a hömpölyzugi kolhoz Vörös Róka (Prémfeldolgozó) Melléküzemágában az 1 főre számított átlagjövedelem, ha a kétharmad részéhez még 96 rubel 15 kopejkát kell majd adnunk, hogy megkapjuk a Vörös Rózsa (Illóolaj-készítő) Melléküzemág 1.375 rubel 80 kopejka átlagát?

A Vörös Mókus ős és a Vörös Fenyő ős 1997. július 10-én és 11-én babot fog szedni a Vörös Horizont Átnevelő Tábor szabadulóknak fenntartott konyhakertjében. A Vörös Mókus ős eredménye az 1. munkanapon 34 láda plusz 10 kilogramm, a 2. munkanapon 41 láda mínusz 26 kilogramm lesz. A Vörös Fenyő ős az 1. munkanapon 31 láda mínusz 19 kilogramm, a 2. munkanapon 49 láda plusz 0,5 kilogramm eredménnyel fog büszkélkedni. Hány kilogramm bab fog 1 ládába férni, ha a 2 ős a 2 munkanap során összesen 28.694 kilogramm babot fog betakarítani?

A Vörös Horizont Átnevelő Tábor területének 1/6 részén cukornádat, 1/8 részén gumipitypangot (*Taraxacum lactens*, oroszul kokszagiz), 1/10 részén gyapotot fogunk termelni 1998-ban. Ugyanebben az évben a tábor területének 1/5 részén fakitermelés, 1/24 részén nehézfém-bányászat fog zajlani. A többi 2.131 hektáron más tevékenységek, elsősorban alaki és fegyvelmező gyakorlatok folynak majd. Hány hektár lesz a tábor területe 1998-ban?

A Vörös Horizont Átnevelő Táborban 1999 nyarán 12 új barakk fog épülni. Hány személy számára készülnek majd az új férőhelyek, ha 125-tel kevesebb férőhely 8-szorosa 9.920 lenne?

A Vörös Horizont Átnevelő Táborban 1994. november 7-ig, a (köztársaságunk fennállásának 50. évfordulója alkalmából elrendelésre kerülő) jubileumi amnesztia előtt a *feketevágásért* letartóztatottak átlagosan 8 esztendei, a *népellenes propaganda* miatt elmarasztaltak átlagosan 13 esztendei, a *termelési szabotázsakciók* miatt felelősségre vontak átlagosan 3 esztendei javító-nevelő munkára lesznek ítélve. Hány fogoly fog tartózkodni a táborban 1994 őszén, ha a teljes körű jubileumi amnesztia során összesen 71.801 esztendő fog elengedni a Szabadságvédelmi Parancsnokság, és ebből a *termelési szabotázsakciók* miatt felelősségre vont foglyokra 18.357 esztendő fog jutni? Hány fogoly nyeri majd vissza mozgásszabadságával együtt népünk bizalmát, ha a *népellenes propaganda* (ellenséges rádióadók hallgatása, viccmesélés) miatt elmarasztaltakra mégsem fog kiterjedni a jubileumi amnesztia?

1982-ben két hömpölyzugi kolhoztag közül az egyik, név szerint Marhás 360 rubellel többet fog keresni, mint a másik, név szerint Ökrös. Ugyanekkor Marhás, a polgárőrségből kifejlődő népi milícia segítségét igénybe véve, meg fogja kapni az Ökröstől neki járó 300 rubel tartozást is. Ugyanez a népi milícia 450 rubelre meg fogja bíróságolni Ökröst a háztáji gazdaságban elkövetett visszaélések miatt, miután Ökrös a birtokában levő 12 kacsza helyett csak 8-at fog bejelenteni, ezzel szemben Marhás a cukorrépa-termelési norma 185 %-os túlteljesítéséért 65 rubel rendkívüli prémiumban fog részesülni. Ily módon Marhás kolhoztakarékkönyvében éppen 4,5-szer annyi pénzállományt fog jóváírni a kolhozpénztár, mint Ökrösében. Mennyi pénze lesz 1982-ben Marhás kolhoztagnak, és mennyije lesz Ökrös kolhoztagnak? (Egyiknek se lesz egyetlen rubel egyetlen kopejkája sem, mert 1982-re felépül a kommunizmus, és meg fog szűnni a pénz.)

*

A futárszolgálat megszervezésénél összetettebb és mélyebbre ható problémát jelent az Állóvíz vármegyében található munkaképes német hadifoglyok összegyűjtése, majd elszállítása a Szovjetunió területére.

A feladat megoldását némileg akadályozza az a tény, hogy a megye területén jelenleg nem találhatók munkaképes német hadifoglyok, továbbá munkaképtelenek sem, ezért összegyűjtésük és elszállításuk komoly nehézségekbe ütközik.

Amikor emiatt Mrázik elvtársat a Moszkvából Debrecenbe érkező Rákosi előbb telefonon, majd egy négyszemközi beszélgetés alkalmával kérdőre vonta, Állóvíz első embere azzal védekezett, hogy ősszel a megye területén nem folytak harcok, mivel a német és a magyar csapatok napokkal a szovjetek érkezése előtt visszavonultak. Nem volt számottevő csata vagy ütközet, így foglyok ejtésére sem került sor.

Nem úgy, mint Miskolc mellett vagy Debrecen térségében, ahol százával csaptak össze a Tigerek és a T-34-esek, a Pantherek és a SZU-76-osok, valamint a Stugok és a Kávék. (A Stug a Sturmgeschütz, vagyis „önjáró ostromlöveg” rövidítése, a Kávé viszont ezúttal nem a kávébab őrleményének élénkítő hatású főzetét, hanem Kliment Vorosilov marsall nevének kezőbetűit jelenti, miután a harckocsi tervezőjéről, Cselpanról, akit görög nacionalista összeesküvés vádjával még a háború előtt letartóztattak, majd hamarosan aláírták vele a beismerő vallomást, pillanatnyilag semmit sem ajánlatos elnevezni, még egy kipufogócsövet sem.)

Így tehát Miskolc mellett vagy Debrecen térségében több száz, több ezer német hadifogoly található, akik most is élnek, ha meg nem haltak. Ők viszont már össze vannak gyűjtve, sőt el is vannak szállítva, így tehát ők sem találhatók Miskolc mellett vagy Debrecen térségében. Én egyébként is a megyei polgári közigazgatás terén vagyok illetékes, a hadifoglyok kérdésköre pedig a hadseregre – értelemszerűen a hazánkat felszabadító, hősi és dicső szovjet Vörös Hadseregre – tartozik.

Ezt hallva a köztudottan ingerlékeny természetű Rákosi elvtárs édesanyánk szülőcsatornájának felidézését kombinálta egy életveszélyes fenyegetéssel. Erre pedig minden oka meg is volt, mert ő maga előzőleg Sztálin elvtárstól hallott egy hasonló kiszólást, csak éppen oroszul, egy kis kaukázusi akcentussal. A népek bölcs tanítója nemcsak visszaküldte kerek fejű, rövid nyakú magyar tanítványát az anyjába, hanem arra is felhívta figyelmét, hogy amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő számú német fogoly, úgy a hiányzó néhány tízezer németet elő kell állítani, le kell gyártani.

Mert mi nemcsak szögesdrótot tudunk gyártani, hanem németet is tudunk gyártani a szögesdrót mögé! És ha ti, magyar kommunista vezetők sürgősen meg nem tanuljátok ezt a gyártási technológiát, akkor cionistákat is tudunk gyártani a hiányzó németek helyére! Méghozzá ti lesztek az alapanyag, ti magyar kommunista vezetők!

Ilyen gyöngéd, finom tapintattal utalt Sztálin elvtárs a beszélgetőpartner zsidó születésére, valamint arra a tényre, hogy tudomása van róla: Rákosi eredetileg maga is német hangzású nevet viselt. Bizony ám, Rosenfeldnek hívták zsenge gyermekkorában. Így tehát, ha nagyon akarjuk, vagy ha épp nem vagyunk a legjobb kedvünkben, akár őt is munkaképes német hadifogolynak tekinthetjük vagy nyilváníthatjuk.

Amíg csak *tekintjük* annak, addig olyan hadifogoly, aki meghatározatlan ideig tartó szabadságot kapott, de aztán esetleg *nyilvánítjuk* is.

*

Sztálin elvtársnak is minden oka megvolt rá, hogy ne legyen a legjobb kedvében. Még októberben kinézett a Kreml mindent látó bűvös ablakán, és látta, hogy a 2. Ukrán Front és személy szerint Malinovszkij elvtárs Miskolc mellett és Debrecen térségében piszmoz. Sehogyan sem akar kibontakozni az előrenyomulás!

Felhívja házi telefonján Malinovszkij elvtársat, és megkérdezi tőle: mi lesz már, te szarjankó? Így kell áttörni azt a frontot?

Malinovszkij elvtárs kráskog, nyöszörög, és tisztelettel jelenti, hogy nagy az ellenség létszáma. Már a magyarok is annyian vannak, mint az oroszok, de a németek még többen vannak. Mondja Sztálin elvtárs a házi telefonba: hagyjuk a magyarokat, inkább arra volnék szerfölött kíváncsi: konkrétan hányan vannak azok a németek? Malinovszkij elvtárs kráskog, nyöszörög, és tisztelettel jelenti: konkrétan százharmincötezer-négyszáztizenkilencen.

Sztálin elvtárs egy kicsit előrehajol a mindent látó bűvös ablakban, és látja ám, hogy Malinovszkij elvtárs úgy hazudik, mint a vízfolyás. Nincsenek azok a németek harmincötezen sem. Hát jól van, te Málinkó, hazudjál, ahogy a torkodon kifér. Csak aztán nehogy úgy járj, mint annak idején Tuhacsevszkij! (Utóbbi férfiú a Vörös Hadsereg fegyvezeti főcsoportfőnöke volt, amíg volt. Kihallgatási jegyzőkönyvén ma is láthatók a ráfröccsent vércseppek.) Úgyhogy, Málinkó, november hetedikén jelenteni fogod, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom huszonhetedik évfordulója alkalmából elfoglaltad Budapestet, a Balkán-félsziget fővárosát!

Meg vagyok értve?

Beköszönt november hetedike. Sztálin elvtárs kinéz a mindent látó bűvös ablakon, és látja ám, hogy Malinovszkij elvtárs nemhogy el nem foglalta, de még csak be sem kerítette a Balkán fővárosát. Nemhogy a Duna jobb partján elhelyezkedő hegyes-völgyes részt, de még a sík terepen fekvő pesti oldalt sem. Ott szerencsétlenkedik és totojázik Nagykáta és Vecsés, Gyömrő és Maglód között. Most egy kicsit megtámadja a 22. SS-lovashadosztályt, az meg egy kicsit visszatámad.

Felhívja házi telefonján Malinovszkij elvtársat, és megkérdezi tőle: mi lesz már, te poloskafészek? Így kell megostromolni azt a balkáni világvárost?

Malinovszkij elvtársnak most nem kell krákognia és nyöszörögnie, mert pergőtűz hallatszik a közelből, amelyet becsapódások és robbanások tesznek változatosabbá.

Tisztelettel jelentem, a balkáni városvédők óriási létszámfőlényben vannak. Csak úgy hemzsegnek a magyarok, a németek meg annyian vannak, mint a perzsák. Tíz páncélgránátos hadosztály, húsz lovashadosztály, harminc gyalghadosztály, összesen vannak százhatvankilencezer-hatszázharmincnyolcan.

Sztálin elvtárs kihajol az ablakon, és látja ám, hogy Malinovszkij elvtárs úgy hazudik, mintha a marxizmus-leninizmus klasszikusaiból olvasná. Nincsenek azok a németek huszonötezen sem. Hát jól van, te Molinó, hazudjál akkorát, mint a harmadik öt éves tervben előírányzott lőszergyártás. Csak aztán nehogy úgy járj, mint

annak idején Szmuskievics és Rigacsov! (Utóbbi férfiú a Vörös Hadsereg légierőinek főparancsnoka volt, amíg volt. Előbbi férfiú pedig a Vörös Hadsereg légierőinek előző főparancsnoka volt, amíg átmenetileg Rigacsov nem lett a főparancsnok.)

Egy óra nem sok, annyi türelmet sem érdemelnél, de mi továbbra is bízunk benned, és nem kevesebb, mint másfél hónap haladékot adunk! December huszonegyedikén jelenteni fogod, hogy 65. születésnapunk alkalmából elfoglaltad Budapestet, és nyomulsz tovább nyugatra, Bécs felé.

Meg vagyok értve?

Eljön december huszonegyedike. Sztálin elvtárs kinéz a mindent látó bűvös ablakon, és látja ám, hogy a dolgozó nép szerte a világon az ő 65. születésnapját ünnepli, csak Malinovszkij elvtárs lustálkodik és lopja a napot. A Balkán fővárosa még mindig nincs rendesen körülfárva! Például a pilisvörösvári országúton úgy járkálnak ide-oda a katonák és a civilek, mint a teve a tú fokán, és az Esztergomból induló személyvonat minden nehézség nélkül eljut Újpest vasútállomásig, még csak nem is késik a menetrendhez képest! Az utcákon járnak a villamosok, és minden utcasarkon szép szabályos rendben zajlik az igazoltatás. Még a Duna-parti kivégzések is éppoly zavartalanul folynak, mint maga a Duna.

Mi lesz már, te nyüvek vacsorája? Ennyi erővel Berlint is elfoglalhattad volna, vagy akár Tokiót, Londont és New Yorkot is!

Tisztelettel jelentem, a várost védő németek osztódással szaporodnak. Annyian vannak már, mint a kínaiak! Jelenlegi létszámuk háromszáznegyvenöt ezer-kilencszázhatvankilenc fő.

Sztálin elvtárs kihajol az ablakon, és látja ám, hogy Malinovszkij elvtárs úgy hazudik, hogy mindjárt leszakad a mennyezet. Nincsenek azok a németek tizenöt ezren sem. (Szakadnak is egész Budapesten a mennyezetek, főleg a pesti oldalon.) Hát jól van, te Málnalekvár, hazudozzál csak. Hazudjál akkorát, mint a Belomorkanál és a Ribinszki-víztározó együttevén. Csak aztán nehogy úgy járj, mint annak idején Jegorov és Mereckov! (Előbbi férfiú honvédelmi népbiztos volt, amíg volt, utóbbi pedig a nyomába léphetett volna, ha erőteljes fizikai ráhatás következtében nem lépett volna másmilyen nyomokba.)

Hanem tudod mit, édes egyetlen Málnabokrom? Akire már igencsak fenik a fogságot a Mackók, Medvék és egyéb Mézlátók! Ha tényleg olyan sok német katona védelmezi azt a balkáni fő- és világvárost, akkor légy oly kedves, küldd el őket ide, hozzám, a nagy Szovjetunióba, hogy egy kicsit segítsenek a kommunizmus építésében!

Ők rombolták le az országunkat? Akkor ők is fogják felépíteni!

Mit mondtál, hányan vannak? Négyszázötvenezer? Hiszen jól van! Fogd el őket, hozd el őket! Mert ha nem, akkor téged ültetlek át az összes hajszálygyökereddel együtt.

Így történt, hogy a szovjet Vörös Hadsereg által felszabadított Magyarországon hirtelen százezres nagyságrendű hiánycikké vált a munkaképes német hadifogoly. A hiányt pedig sürgősen pótolni kell. Minden felszabadított vármegye, így Állóvíz is megkapta a ráeső kvótát, amelynek aztán elkészült helyi szintű bontása is: hogy tudniillik melyik járási székhely hány fő német hadifoglyot tartozik előállítani.

Szép és pontos kifejezés a maga kettős jelentésével ez az *előállítani*. Mert ugye bár jelentheti azt is, hogy valamit legyártunk, meg azt is, hogy valakit karhatalmi eszközökkel az illetékes hatóság elé vezetünk. Amikor pedig a felszabadulás következtében a két jelentés átmenetileg összeolvadt, az erre hivatott gépezet magyar polgári személyekből legyártotta a német hadifoglyokat.

Állóvíz vármegyének 30 napon belül 15.000 munkaképes német hadifoglyot kell produkálnia, nem egészen függetlenül attól, hogy igazi német hadifoglyból jelenleg egy sincs a megye területén.

De hát mi az, hogy igazi? Mi az, hogy fogoly? Mi az, hogy német?

Mrázik elvtárs először összeíratta a megyében található három sváb falu, Antal-falva, Nyitnikék és Fogantyú württembergi eredetű felnőtt férfilakosságát. Aztán összeíratta a nőket és a gyerekeket is. Aztán melléjük íratta Göbzifalva teljes lakosságát is. Igaz ugyan, hogy az ő ereikben vajmi kevés germán vér csörgedezik, de a katonai repülőtér és a hozzáépülő bázis miatt már úgyis ki vannak telepítve.

Aztán a listákat átadta a debreceni városparancsnoknak, Sznarjadov vezérőrnagynak. Sznarjadov továbbadta őket Rasztracsik ezredesnek, Rasztracsiktól pedig eljutottak a Szövetséges Ellenőrző Bizottság elnökéhez, Nakazanycsikov marsallhoz. Nakazanycsikov marsall felhívta Presztuplenycsikov népbiztost, aki a számok hallatán csak ennyit mondott: „Malo!” Ez pedig azt jelenti, hogy „kevés”, ám ugyanakkor nyilvánvaló célzás Malinovszkij elvtársra is, hogy tudniillik egye meg amit főzött. A munkaképes német hadifoglyokat várják a csatorna- és víztározóépítések a nagy Szovjetunióban.

Ekkor kezdtek özönlenni a névmagyarosítási kérelmek Debrecenbe, az ideiglenes magyar kormány parasztpárti belügyminiszéréhez. Állóvíz vármegye főispánja, Mrázik elvtárs tudniillik összeíratta a megye német nevű lakosait, előbb csak a férfiakat, aztán a nőket és a gyerekeket is. Ő csak azt tette, amit a többi kommunista, szociáldemokrata, kispap és parasztpárti főispán is megtett.

A belügyminiszter, Mezei ezek után százával, ezrével hozta létre az új magyar neveket. Buzgalomban és leleményességben vetélkedhetett volna a nyelvújítás régi bajnokaival. Szégyenkezés nélkül odaállhatott volna egy Kazinczy, egy Barczafalvi, egy Helmeczy mellé. Még nem vette észre, hogy a szavak mint hangtestek elvesztették erejüket, és beköszönt a név nélküli, csupasz dolgok uralma. Azt hitte, elég egy ékezetet odailleszteni egy magánhangzó fölé, és máris bekövetkezik a németgyártás ellenirányú megfelelője, a magyargyártás.

Ha például valakit úgy hívnak, hogy Hur, ami német szó, és azt jelenti, hogy „kurva”, akkor elég egy ékezet, és Húr lesz belőle, ami „kifeszíthető, rugalmas szál”,

és tősgyökeres magyar szó: népünk íjászó, vadászó korszakára emlékeztet. Ott zeng benne a nyeregből hátrafelé nyilazás emlékezete is.

És ha valakit úgy hívnak, hogy Eck, ami magyarul „sarok”, akkor legyen belőle Ék, amiben már az ékesség is benne foglaltatik. Ha valaki Sessel, ami „szék”, akkor legyen mostantól Szeszély, és már csak a magyar szó jelentése miatt is úgy fogjuk érezni, hogy a tulajdonosa közénk való.

A belügyminiszter betűcserékkel is kísérletezett. Éppen egy Grosz nevű dézsafalvi lakos nevét változtatta Oroszra, mert hiszen az O betű kerekesebb, mint a G, és orosznak lenni a felszabadulás óta előnyösebb, mint nagynak, vagyis nagy embernek lenni, mert ugyebár a rosszság, a „rossz”, ha egy G betű áll előtte, németül anynyi, mint „nagy”, amikor behívták a Szövetséges Ellenőrző Bizottsághoz.

Mezei belügyminiszter elment a megadott helyre pontosan fél kilenckor, kijött kilenc óra után öt perccel, fél tízkor pedig kiadott egy rendeletet, amely szerint a névmagyarosítási kérelmek elbírálása újabb intézkedésig szünetel.

*

Ma már, a csupasz dolgok uralmára való tekintettel, amúgy sem érdekes, kinek mi a neve. Kap mindenki egy azonosítási számot, és annak örüljön, mint okleveles kutya a csonka farkának.

Berendelik az embereket gazdagylésre, amely sohasem oszlik fel. Mozielőadásra, ahol a filmnek évek múlva sem szakad vége. Kukorica betakarítására szomszéd falu határába, amely szomszéd falu egy másik földrészén található meg, ha megtalálható. Egy kis segítségre, amelynek során a kommunizmus építését kell segíteni, márpedig az ilyen segítség sohasem lehet kicsi, és a kommunizmusért hozott áldozat sohasem lehet elég nagy.

Berendelik az embereket igazoló okmányok átvétele végett a katonai parancsnokságra. Védőoltás, fertőtlenítés, féregtelenítés, adóbevallás vagy egyszerűen csak „összeírás” végett városházára, község-házára.

Zörgetnek minden ajtón, és aki ajtót nyit, öt év múlva jön haza.

Zörgetnek minden ajtón, és aki nem nyit ajtót, nem jön haza soha többé.

Embersokaságtól nyüzsgő utcának lezárják az egyik végét, lezárják a másik végét, és a forgalmas utca üres. Egy árva teremtetett lélek sem tapossa a járdát, és az utca vége sincs már lezárva. Az egyik vége is üresen áll, és a másik vége is üresen áll.

Megáll a vasúti szerelvény a nyílt pályán, és a vonat belsejében utazók végignézik, amint a vonat tetején utazók leszállnak, hogy elinduljanak rendeltetési helyükre.

Megáll a vasúti szerelvény a nyílt pályán, és a vasúti átjáróban várakozó szekérről a gazda végignézi, amint előbb a vonat tetején utazók leszállnak, hogy elinduljanak rendeltetési helyükre, majd a vonat belsejében utazók is leszállnak, hogy elinduljanak rendeltetési helyükre.

Megáll a vasúti szerelvény a nyílt pályán, és amikor újból elindul, akkor a vasúti átjáróban várakozó szekérnek ott a négy kereke, és a szekér gazdájának ott a hároméves fia.

*

Kagylósi miniszter kihallgatást kért Furazskin hadseregtábornoktól, hogy tiltakozzék az általa túlkapásoknak, hatalmaskodásoknak és önkényeskedéseknek nevezett jelenségcsoport ellen. A Szövetséges Ellenőrző Bizottság helyettes másodelnöke, akinek a fején egyfajta zord eleganciával trónolt a tényérsapka, türelmesen hallgatta az ideiglenes magyar kormány kiscsapatártyi külügyminiszterét. A tolmácsra már oda sem figyelt. Értette ő tolmács nélkül is a botcsinálta politikust. Úgy értesült, hogy Kagylósi egészen a közelmúltig könyvkereskedő volt Piripócson. Most meg miniszter, de láthatóan sok neki ez a hirtelen rangemelkedés. Talán még most is vásárolhatnánk tőle egy P. Howard-regényt, ha volna időnk olvasni. Azért ő lett a külügyminiszter, mert állítólag beszél idegen nyelveken. De hát most láthatjuk, sőt hallhatjuk is, hogy ez az állítás nehezen volna alátámasztható.

Amikor vége szakadt a finnugor makogásnak, a hadseregtábornok alsó és felső ajka jóindulatú mosolyra húzódott. A magas rangú katona úgy viselte az összetartozó két ajkat, mint valami különleges, mozgatható kitüntetést, mint a mellkasát hézagtalanul borító többi negyven érdemrend előzményét és értelmét. Ajkaival azt a választ juttatta kifejezésre, hogy nem vonja kétségbe: a magyarországihoz hasonló háborús helyzetben előfordulhatnak félreértések.

Az is előfordulhat, hogy egy felszabadított magyar polgári személy túlzottan hasonlít egy munkaképes német hadifogolyra, és emiatt, persze félreértésből, a Szovjetunióba kerül.

Még az sincs kizárva, hogy ilyen eset nem is egyszer, hanem kétszer, esetleg háromszor is megtörtént.

Tömeges elhurcolásokról beszélni persze túlzás, erős túlzás. Eltűnt személyek százainak, sőt ezreinek – hogy ő, Furazskin így fejezze ki magát – az égvilágon semmi nyoma.

Persze a miniszter úrnak szükség esetén jogában áll átfogó vizsgálatot indítani, amelybe a Szövetséges Ellenőrző Bizottságon keresztül akár külföldi szakértőket is bevonhat.

Csak az a kérdés, hogy fennáll-e a szükség esete.

Mert például a Szövetséges Ellenőrző Bizottság vizsgálat nélkül is szívesen közbenjár, segítséget nyújt, felkarol és pártfogol. Ha valaki félreértésből a Szovjetunióba került, és nem szeretne tartósan ottmaradni, akkor természetesen bármikor visszatérhet Magyarországra. Feltéve persze, hogy időközben nem szerez tudomást olyan hadititkokról vagy titkos termelési eljárásokról, amelyek ismerete miatt egyelőre nem hagyhatja el a körletet vagy telephelyet.

De az ilyen esetek száma nyilván nagyon csekély. Úgyszólván elhanyagolható.

Tehát, ismétlem: minden magyar polgári személy, aki félreértésből a Szovjetunióban tartózkodik, visszatérhet Magyarországra. Akár még ma. De legkésőbb holnap. Persze vannak kivételek. Nem tudom, hányan vannak, de vannak. Mi azonban a Bizottság részéről segítünk az úgynevezett „eltűnt személyek” felkutatásában.

Mindössze arra van szükségünk, hogy a magyar kormány adja meg minden eltűnésre került magyar polgári személy szovjetunióbeli pontos tartózkodási helyét és postacímét, lehetőleg a helyrajzi számmal és a környék nevezetességeinek teljességre törekvő listájával együtt. És mi azonnal felkutatjuk őket, vagy legalábbis lépéseket teszünk ennek érdekében.

Ha miniszter úr úgy látja jónak, bevonhatjuk a felkutatási folyamatba a Nemzetközi Vöröskereszt magyar tisztviselőit is. Szívesen lehetővé tesszük, hogy ők is eljussanak a Szovjetunióba, ha így könnyebben érintkezésbe léphetnek a félreértésből eltűnt személyekkel. Akár tíz vagy tizenöt évig is végezhetik kutatásaikat a legkülönbözőbb szovjet intézményekben. Feltéve, hogy közben meg nem halnak. És akkor az ő felkutatásukat is lehet kezdeményezni, hasonló eredménnyel és következménnyel.

De azt ugye a miniszter úr is beláthatja, hogy ennél lényegesen többet mi sem tehetünk.

Elgondolkodva közelebb lépett Kagylósihoz, és kezébe vette a külügyminiszter fülcimpáját. Nem rángatta, nem cibálta, nem tépte. Féltő gonddal, óvatos mozdulatokkal nyomogatta, morzsolgatta. Közben pedig ezt mondogatta: „uho, uho”, ami azt jelenti a mi nyelvünkön, hogy „fül, fül”. Nyilván arra célzott, hogy Kagylósi miniszter a fülkagylójáról kapta a nevét, és hogy máskor fülelhetne jobban is a kagylóival, mielőtt meggondolatlanul beteszi a lábát a Szövetséges Ellenőrző Bizottsághoz. Kagylósi azonban nem tudott oroszul, és a hadseregtábornok szavait így hallotta sajgó fülével: „húha, húha”.

Ennyiből is megértette, hogy jóakarátú, de szigorú és egyértelmű figyelmeztetést kapott.

Körülbelül ugyanekkor Mrázik elvtárs is felkereste Furazskint. Azt a kérdést vetette föl: nem volna-e lehetséges Hömpölyzug teljes lakosságát munkaképes német hadifogollyá nyilvánítani?

Ezzel ugyanis két legyet ütneek egy csapásra, sőt inkább hármat!

Egy: rövid idő alatt hiánytalanul feltöltenénk az Állóvíz vármegyére kirótt folykontingenst. Kettő: hozzájutnánk a Hömpölyzugban felhalmozott élelmiszer- és pénzkészletekhez. Három: felszámolnánk a szabadságharcnak nevezett hömpölyzugi önkényuralmat, a Mátrai-klikk tolvajkirályságát!

Egyébként Hömpölyzugban csakugyan hemzsegnek a német katonaszökevények. Legyen elég Zazárra utalnom, aki azért színlel némaságot, mert nem tud magyarul, csak németül. Vagy még németül sem. Úgyhogy sürgősen fel kellene számolni azt a Hömpölyzugi Köztársaságot!

Ehhez persze a szovjet elvtársak jóváhagyása és főleg szovjet katonai segítség kellene!

Aki ezek után azt hiszi, hogy Furazskin hadseregtábornok Mrázik elvtársnak is megnyomorgatta a fülcimpáját, az téved. Furazskin ötletesebb és bonyolultabb személyiség annál, semhogy önmagát ismétlje. Azonkívül az is olvasható volt abban a személyi dossziében, amelyet Furazskin az iménti szavak elhangzásakor éppen lapozgatott, hogy Mrázik elvtárs az előző világháború éveiben Csört elvtárs tanítványa volt, ami tiszteletreméltó életrajzi tény. (Abba most ne menjünk bele, hogy Csört elvtárs utóbb helyeselte a Bethlen-Peyer paktumot, és még az 1920-as években Csörszre magyarosította a nevét.)

Így tehát Furazskin hozzá sem nyúlt Mrázik elvtárs fülkagylójához, hanem a feje búbját simogatta meg. Kellemes, könnyed, futó érintés volt, Mrázik elvtárs mégis úgy érezte: bunkósbottal és acélpörölyvel verik ki a fejéből Hömpölyzug németté nyilvánításának ma még időszerűtlen tervét.

*

A félreértésből német hadifogolynak minősülő munkaképes magyar polgári személyeket várja a kommunizmus útján gyors léptekkel menetelő Szovjetunió.

Várja őket a Glavnoje Upravlenyije Sztrojityelsztva Dalnyevo Szevera, vagyis Távol-Északi Építkezések Főparancsnoksága, népszerű nevén DALSZTROJ.

Várja őket a Glavnoje Upravlenyije Lagerej Promislennovo Sztrojityelsztva, vagyis Ipari Építkezések Táborainak Főparancsnoksága, népszerű nevén GLAVPROMSZTROJ.

Várja őket a Glavnoje Upravlenyije Lagerej Gidrotyehnyicseszko Sztrojityelsztva, vagyis Vízierőművi Építkezések Táborainak főparancsnoksága, népszerű nevén GLAVGIDROSZTROJ.

Várja őket a Bjuro Iszpravityelnyih Rabot, vagyis Javító Munkaügyi Iroda, népszerű nevén BIR.

Várja őket a Hozjajsztvennoje Upravlenyije Minyisztjersztva Vnutrennyih Gyel, vagyis a Belügyminisztérium Gazdasági Parancsnoksága, népszerű nevén HOZU.

Várja őket a Narodnij Komisszariat Lesznoj Promislennosztyi, vagyis Fakitermelési Népbiztosság, népszerű nevén NARKOMLESZPROM.

Várja őket az Upravlenyije Lagerej Lesznoj Promislennosztyi, vagyis Fakitermelési Táborok Parancsnoksága, népszerű nevén ULP.

Várja őket az Upravlenyije Lagerej po Sztrojityelsztvu Nyeftyepererabativajuscsh Zavodov, vagyis Kőolajfeldolgozó Üzemeket Építő Táborok Parancsnoksága, népszerű nevén ULSZNYEZ.

Várja őket az Upravlenyije Lagerej Zseleznodorozsnovo Sztrojityelsztva, vagyis Vasútépítési Táborok Parancsnoksága, népszerű nevén ULZSEDOSZ.

Várja őket az Upravlenyije Aerodromnovo Sztrojityelsztva, vagyis Repülőtér-építkezési Parancsnokság, népszerű nevén UADROMSZ.

Várja őket az Upravlenyije Lagerej Gornorudno-Metallurgicseszkoy Promislenosztji, vagyis Ércbányászati és Kohászati Táborok Parancsnoksága, népszerű nevén ULGOMEPRO.

Várja őket az Upravlenyije Lagerej po Sztrojityelsztvu Predpriyatij Csornoj Metallurgii, vagyis Vaskohászati Vállalatok Építkezéseinek Parancsnoksága, népszerű nevén ULASZTROPRECSOM.

Várja őket az Upravlenyije Aszbesztnoj Promislenosztji, vagyis Azbesztipari Parancsnokság, népszerű nevén UASZBEP.

Várja őket az Otygel Proverocsno-Filtracionnih Lagerej, vagyis Ellenőrző-Szűrő Táborok Ügyosztálya, népszerű nevén OPFL.

Várja őket a Rajonnovo Geologorazvedocsnoje Upravlenyije, magyarul Geológiai Kutatások Területi Parancsnoksága, népszerű nevén RAJGRU.

Várja őket a Glavnoje Upravlenyije Lagerej, vagyis Táborok Főparancsnoksága, népszerű nevén GULAG.

*

Hasznos munkát végeznek majd a Vajgacszkij Lägerben, a Kara-tenger bejáratánál fekvő Vajgacs-szigeten (keleti hosszúság 59°, északi szélesség 70°), ahol cink- és ólomérc-kitermeléssel fogják magukat hasznossá tenni.

Hasznos munkát végeznek majd a Recslagban (keleti hosszúság 64°, északi szélesség 65°) és a Vorkutlagban, az Usz felső szakaszánál (keleti hosszúság 66°, északi szélesség 68°), ahol téglagyártással és mozdonyjavítással fogják magukat hasznossá tenni.

Hasznos munkát végeznek majd a Dzsugdzsurszkij Lägerben, a Léna felső szakaszánál, Jakutszk közelében (keleti hosszúság 129°, északi szélesség 63°), ahol cellulózgyártással és kőfejtéssel fogják magukat hasznossá tenni.

Hasznos munkát végeznek majd Magadan környékén (keleti hosszúság 152°, északi szélesség 61°), az Ohotszki-tengertől kisebb-nagyobb távolságra fekvő fióklágerekben, az Elgenszkoje Lagernij Otygelben, a Tyenylagban, a Pomzsilsztrojban, a Soszdorlagban, a Juzlagban, a Zaplagban, az Omszukcsanlagban, a Jansztrojlagban, az Indigirlagban, a Berelehlagban és a többi LAG-ban, ahol arany-, wolfram, réz-, molibdén-, vanádium- és krómérc-kitermeléssel, cementgyártással, laktanyaépítéssel, valamint fakitermeléssel és teherrakodással fogják magukat hasznossá tenni.

Hasznos munkát végeznek majd a Janlagban, a Jana középső szakaszánál, Verhojanszk közelében (keleti hosszúság 134°, északi szélesség 68°), ahol földalatti szerek-lőcsarnokok kialakításával, valamint a Zirjanlagban, az Ingyirka alsó szakaszánál, minden lakott helytől távol (keleti hosszúság 145°, északi szélesség 69°), ahol kavicsbányászattal és kőolajtartályok tisztításával fogják magukat hasznossá tenni.

Hasznos munkát végeznek majd Szovjetszkaja Gavanyban, a Tatár-szoros partján, Csehov egykori szahalini lakóhelyével szemközt (keleti hosszúság 141°, északi szélesség 48°), ahol halfeldolgozással és urándúsítással fogják magukat hasznossá tenni.

Hasznos munkát végeznek majd a Habarovszk (keleti hosszúság 134°, északi szélesség 47°) és Birobidzsán (keleti hosszúság 132°, északi szélesség 48°) környéki fióklágerekben, a Dalnye-Vosztocsnij Iszpravityelno-Trudovoj Lagerben, a Primorlagban, a Jugorlagban, a Jermakovlagban, a Burepomlagban, az Urgallagban és a Birlagban, ahol repülőgép- és lőszergyártással, csatornaépítéssel, mezőgazdasági termelőmunkával, külszíni barnaszénfejtéssel, vaskohászattal és kohósalak-újrahasznosítással fogják magukat hasznossá tenni.

Hasznos munkát végeznek majd a Kazahsztán területén található Karlagban (keleti hosszúság 72°, északi szélesség 49°) és Karagandaugollagban (keleti hosszúság 75°, északi szélesség 50°), ahol bőrcserzéssel, síküveggyártással, vasútépítéssel és robbanófejek összeszerelésével fogják magukat hasznossá tenni.

Hasznos munkát végeznek majd a Kaszpi-tengerhez közel eső Nyebitdagszkij Lagerben (keleti hosszúság 54°, északi szélesség 38°), ahol kőolajvezeték építésével és kőzúzalék előállításával, az Asztrahanylagban (keleti hosszúság 48°, északi szélesség 46°), ahol mocsárlecsapolással és szűzföldek feltörésével, a Mabacskalalagban (keleti hosszúság 47°, északi szélesség 43°), ahol alumíniumgyártással és húsfeldolgozással, valamint a Prikaszpínszkij Lagerben (keleti hosszúság 49°, északi szélesség 39°), ahol vasúti talpfák előállításával és kábelfektetéssel fogják magukat hasznossá tenni.

És ha az összes többi lágert megemlíteném, ahol Sztálin elvtárs lehetővé teszi a Szovjetunió ellen fegyverrel harcoló fasiszta gonosztevőknek, hogy átnevelődjenek, és visszatérjenek a dolgozó nép nagy családjába, akkor bizonyára elterelném a figyelmet a mi kis köztársaságunkról, amelynek polgárai a maguk módján, a helyi adottságokhoz igazodva építik a kommunizmus hömpölyzugi változatát.